

סניף "שמרו משפט" * ביד מיוחד לפקוח עלי; הזנעת, עסקים, סחובים, הויתר ערבות, פסקי דין, גניסין * ומגן לבעד שלא יקפחו מזכותם; לזכויות הבידן, הדין נסור, ולהחזיק דתני, ולמאן בבוררות, ובמעותים

להודיע בשער בת רבים: שר' מיכאל אהרן פערעס נ"י - הוא "ציית דינא" על צד היותר טוב והתראת ביד למרת מלכה פערעס תחי, שח"ו לממוך על מענדל עפשטיין הפורץ גדר בגיטין פסולים ובערכאות אמורה

הן פנה אלינו ר' מיכאל אהרן פערעס נ"י מפה מאנסי, שקיבל הזמנה לד"ת מבי"ד "איגוד הרבנים" מברוקלין ניו יארק, על פי בקשת אשתו מרת מלכה תחי, והשיב להם - ע"פ יעוצו של המורה שלו: שהוא מוכן להתדיין עמה - אצל בי"ד מסוים מפה, וע"ז ענו לו בי"ד הנ"ל - בציטוט מכתבו של ה"מועין" הודיע לשמצה מענדל עפשטיין, [כאילו שהוא ה"פוסק" של בית דינים] - שכותב להם: שאם לא יסכים הבעל על אחד משלש בתי דין [שכולם הם מרוץ לעיר הבעד] - מה שהוא מציע כ"מועין" של האשה - או ויתר לה ללכת ל"ערכאות", והבי"ד מאיימים על הבעל - עם "פסק דינו" של "עפשטיין" דגן.

ואלה הבהרת הענין - שיכון הקרא מס' - ו"מטה הסוכר", נתקם מכתבו של עפשטיין - [וכיבודו בטעמים ממוחזקתו כותן] וז"ל: "תנהגו כקשה של משפחת פריס ידוע למכה עסקנים במאנסי, והאשה יושבת תחת בעלה כשפחה אומללה, וכן הבריאות שלה נרעית הולך ופוחת בכל יום - אנצין שהיא עוסקת בברייתו הילדים כל היום וכל הלילה, כל זאת הוא 'מציאות' כבוד ומקבל אצל בי"ד המזמין - ע"פ קדושתו של עפשטיין דגן - המושכר מן האשה... [לכן האשה אינה יכולה למכור - להיות תחת ממשלת בעלה, ורוצה גם פטרון - 'וכל המסתעף... [מלמור - 'הכל' - הילדים, סטוט, וכיוצא, וכל אשר לו...].
בביד של ישראל - אם יבוא בעלה לגמור 'ככל יהודי', [מלמור: כמו שכל יהודי עושה - ואצל עפשטיין עצמו עושה כן: וכשאשתו תובעת ממנו גם - הוא נותן לה תיבת סוד - על סם של כסף...]. אבל אם דעתו - רק 'לשחק' [מלמור: שאם רוצה ללך אצל בי"ד שבעיר - ושע"פ 'סודות', וזאת המניע לו ע"פ כל הפוסקים כולם וכולקמן, וכמו שענה להם - ע"פ יעוצו של המורה שלו, ר"ז מוצא לפי עפשטיין העושה שחק מכה"ת כולה - כ"דעתו לשחק...]. היא תלך להשפוט - שילמדו אותו 'דרך ארץ', [פי', שיקבטו אותו בתשלומין נבדחים - ובבטלה ביתו וכל רכשו - קר שיתן לה גם הפסול לכל הדיעות...]. וזה 'דרך ארץ' - ע"פ דעת התקנים של הג"ה עפשטיין דגן...]. לכן אם הבעל מסכים לאחר מתי ביד דין [מה שכאמ"ס הם 'שנים' וכולקמן - וכלם הם 'דין לעיר' - וכלם הם 'מבטוחים' ו'מקוונים'...]. והא ומה לפי התקלה הקרה של ה"ביעונו" בני דין - הרי ה"תבעני" הוא מי שיש לו היתר - להציע בני דין להתבעני, ש"דעתו יצוה על התבעני אחד מ"שנים" בני דין שהוא רוצה בהם...].
דהיינו: "אנדעת הרבנים" [מ"מאנהג'ן] - ששם יושב רבניו, "איגוד הרבנים" [מ"מקולק'ן] - ששם יושב שטיינבערג דגן...]. ביד ר'יוצד מקוונים" [מ"מקוונים] - ששם שם יושב שטיינבערג דגן...]. או וכלי"א... או יקוב 'הדין' את ההר [מלמור: ד"רצת 'הדין' המשפט קודם שלו הג"ל - ע"פ 'דעת רבנים', מה שכבר נזכר עליו - קוד מרת התהלת הדין...]. ואם הוא לא מסכים [למתי דין הג"ל] - ורצוה 'לשחק' [ראה לעיל - מה סוגת 'לשחק' ע"פ עפשטיין]. או אני סומך על רבינו אשר [ב"ק פ"א ס"ה,

אוי לנו - שכל עלתה בימינו - ולאן שהגענו ונקלענו: שאנשים הקוראים עצמם "דיינים" - יאימו בתור בי"ד "איגוד הרבנים" - על בעל: שהפוקר והעם הארץ מובהק מענדל עפשטיין - המושכר מאשתו - יתן לה "היתר ערכאות", באם שלא יסכים לאחד מג' בתי דין - מי שכבר יש להם "פסק דין קדום" - ממנו: שהבעל חייב ליתן לה גם - בצירוף "ביתו" וכל "רכושו"... ה"י. [כדאי לדעת, שמענדל עפשטיין דגן - הוא מפורסם: ל"נכר אלים" - ושפל ונבזה, ויש שיחה מוקלט ממנו - איך שהוא מלכלך את פיו בדברי "נבלה" - מסוג היותר גרוע ושפל. וכמה גדולי ישראל - ה"ה הגאונים הצדיקים: מו"ה ישראל יעקב פישער זצ"ל - ראב"ד ביד"צ של העדה החרדית בירושלים, ולהבחלת"ל: מו"ה מאיר באנדסדארפער - ומו"ה אברהם יצחק אולמאן - חברי בי דינא רבא דעדה החרדית ירושלים, ומו"ה אהרן משה שעכמער - ראש ישיבת חיים בערלין, ומו"ה שרגא פייוול קאהן - בעמח"ס בדי השולחן, ומו"ה שלמה אליהו מיללער - ראה"כ ואב"ד כולל מאראנאמא - שליט"א, כבר יצאו נגדו בכתובים - לפסול את הוראותיו - [וגם לרבות: של ידידו פרוץ שטיינבערג - חבר בי"ד המזמין "איגוד הרבנים" דגן] - על היותם עוסקים ב"הפקעת קידושין" רח"ל, וכמבואר הרק היטב בספר "אבן מקיר תועק".

חרפה ובושה תכסה פנינו - עד היכן שאנשים המתארים עצמם כ"דיינים" ויושבים במקום שקוראין לה "בית דין" - התרדרדו והגיעו למצב שפל שכזה, שאינם מתביישים לצממ מכתבו של הפוקר עפשטיין דגן - מה שכל תוכנה היא מליאה - "התאלמות" ו"עם הארצות" ו"דעת עכו"ם" מובהק, ואצ"ל שהוא להיפך הגמור מכה"ת כולה, שזאת תשמש להם כ"מקור" ו"סוד" - לביסוס הוות דעתם... וכנראה שגם להם כואב - כאיבו של עפשטיין דגן: דלמה תתמוך האשה בממונה את ה"ערכאות" - לילך אצל שופטי עכו"ם, בכדי שהם ירצו על הבעל - את משפט העכו"ם שלהם: ליתן לה את כל רכושו, ושהם יכופו אותו - ליתן גם פסול לאשתו, ולהתיר אשת איש לעלמא - ולהרבות ממזרים בישראל, בו בזמן - שגם אחד משלש בתי דין שהוא מציע, גם כן יכולים לעשות דבר זה - בדיוק גמור כמותם ממש... וממילא - הלא יש בזה משום העבירה ד"בל תשחית" - להוציא את ה"קעים" מתחת ידם.

לאור כל הנ"ל - הרינו לגלות בזה את דעתינו - דעת תורה כדלהלן:

- [א]. התובע - אין בכוחו להוציא את הנתבע - לבי"ד שמתוך לעירו, וכש"כ כששניהם ררים בעיר אחד. [ב]. הנתבע יש לו זכות בחירת הבי"ד - בין כמה בתי דין שבעירו, ויש בכוחו לבחור - אף בבי"ד שהתובע אינו מרוצה בהם. [ג]. אין בכח התובע לכוף על הנתבע - אפילו "בוררות" כשירה. [ד]. אין בכח שום בע"ד - לכוף על צד השני - "בוררות הפסול" דבהיום. [ה]. אף לפי מעותם של בי"ד "איגוד הרבנים" - שנעלם מהם ד' הנחות הנ"ל [אמיתו א' ד'], הרי הסכמת כל הפוסקים: שנתבע המוכן לילך לבי"ד - הכשר לדון באותו דבר - ע"פ גרדי ההלכה שבוה, [ולא ע"פ דעת בעה"כ או ע"פ ה"ביעונו" נגיעות" של הבתי דין], או אין לו דין "סרבין" - אפילו אם לו יהא: ש"בחירתו" הוא שלא כדין [וכמעט בי"ד המזמין], ושחומר איסור "ערכאות" - רובין ככה"ג במילואה על התובע, [וכש"כ כשהנתבע אכן עושה הכל כדינא - וכבנד']. [ו]. כל המתיר ערכאות שלא כדין, יש לו דין "מסית ומדיח", והוא חייב - וגם מוטל בפועל ממש: ב"חרם נידוי ושמטא" - ופסול מלהורות, והסומך על הוראתו - נקרא מיד ומיפסל. [ז]. אנו מזהירין בזה את האשה - בהתראת בי"ד חמור: שכל לחץ כלשהו על מתן גם - [ואפילו בעיקופין] שעי' ערכאות - הוא גם מעושה, ואסור להבעל ליתן גם - כל זמן שלא תוסר מעליו הלחצים שמשם - כדי שלא להבשילה באיסור "אשת איש" ח"ו, ואם יאלץ ליתן לה גם במצב זה - או נהיה מוכרח לפרסם ברבים: שהגם במל - והיא עדיין היא "אשת איש" גמורה, ועל בניה מן השני - שהם "ממזרים" גמורים לכל דבר - עד סוף כל הדורות, ה"י. [וראה מעל"ד, ביסוס הנחות אלו - במקורות בהלכה (ע"פ מדר אמיתו כ"ל)].

אברהם שמואל יהודה געשטעטער
ראב"ד ביד"צ סניף "שמרו משפט"

ועל זה באתי על החתום - בשם שאר חברי הבי"ד - דסניף "שמרו משפט", יום ג' לסדר "עד מתי יהיה זה לנו למוקש" (בא), שני ימים לחורש שבט, שנת התשס"ט לפ"ג.

